

Publicerad 2013-09-15 15:07 av sommarmoln

Låter dig falla

Jag vill och jag ska

jag vågar

trots rädslan

tomheten

och nakenheten

Jag står på kanten

till gränsen

av vad du innebär

Jag lutar mig

det svindlar

Jag hoppar tänker jag

i en sekund

och ser dig

plötsligt

Tar handen som leder

mig hem

Låter dig falla

ensam

Bort från dig
mitt mörker

du lurade mig
i årtal

Dagar går i massor

och livet gryr äntligen

åter

utan dig

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren sommarmoln med Poeter.se id #23512 innehar upphovsrätten